

kristityn foorumi

Karismaattisen liikkeen väärät opit mukana jo alusta alkaen

”Kansani horjuu kahtaalle” -
seminaari harhaoppien
vaikutuksesta kristittyihin
Suomessa, luento: Laukaa 5.8.2016

Luento on myös VIDEOLLA
osoite:

[https://www.youtube.com/watch?
v=MuggNteeEkE](https://www.youtube.com/watch?v=MuggNteeEkE)

Yleistä

Karismaattisen liikkeen harhojen ja raamatunvastaisten käytäntöjen arviointi on ollut Suomessa harvinaista. Monissa tapauksissa seurakuntalaisten on jopa annettu ymmärtää, että arvostelijoiden kritiikki on vaarallista tai ainakin turhaa. Viime marraskuussa karismaattisen liikkeen terveeseen pohjaan uskovat tahot järjestivät ”Älkää eksykö” -tapahtuman Helsingin Vanhassa kirkossa. Tuossa tilaisuudessa käsiteltiin lähinnä menestysteologia -harhaa. Tilaisuudessa erityisesti intialainen pääpuhujana Prem Kodali toi hyvin esille menestysteologian harhaoppisuuden

Tilaisuus sai jatkoa, kun Helsingin Lähetysseurakunnassa pidettiin ”Koetelkaa kaikki” -seminaari maaliskuussa 2016. Samalla julkaistiin samanniminen, monen henkilön kirjoituksia käsittävä, Aikamedian kustantama kirja. Kirja on aihepiiriltään laajahko, sisältäen erilaatuisia katsauksia ”aikamme hengellisten ilmiöiden arviointiin”. Osassa artikkeleita vastustetaan nyt jo varsin selkeästikin nähtäviä vääriä opetuksia. Perusajatus lienee, että karismaattinen liike on kuitenkin pohjaltaan terve uskonliike. Suurin osa kirjan kirjoittajista omaa helluntaistaustan. Jos Suomen helluntailiike ottaisi kirjassa esitetyjä seikkoja tosissaan, sen seurakunnat joutuisivat hyvin vakavasti tarkastelemaan omaksumiaan oppeja ja

käytäntöjä sekä yhteyksiään erinäisiin julistajiin. Kaksi kirjoittajaa arvostelee Uusi apostolinen uskonpuhdistus -liikettä (New Apostolic Reformation, NAR), josta jo vuosien ajan on muutenkin varoitettu Suomessakin mutta varoittajien puheita ja kirjoituksia ei ole seurakunnissa juurikaan huomioitu.

Uusi Apostolinen Uskonpuhdistus -liikkeestä on tullut karismaattisen liikkeen käyttövoima. Ulospäin se näyttäytyy vapaamuotoisena ja löyhänä verkostona. Tätä verkostoa hallitsee kuitenkin tehokkaasti liikkeessä valtaa pitävien joukko, joiden opetus videoiden, kirjojen ja lehtien välityksellä leviää laajalti ympäri maailman. Monet kansainväliset karismaattiset konferenssit, joihin kokoontuu tuhansia osanottajia maailman eri puolilta, ylläpitävät mielikuvaa suuresta ja merkittävästä ”uskonpuhdistuksesta” joka käsitetään Jumalan työksi.

Liike osaa hyödyntää tehokkaasti internetiä ja levittää ideologiaansa ympäri maailmaa sen avulla. Sen konferensseja ja kokouksia voi seurata myös netissä. Johtajiensa mukaan se ei ole organisaatio, ei

kultti eikä se muuta oppikäsityksiä. Kaikki nämä väitteet ovat paikkansa pitämättömiä. Se on selvä ja tunnistettava organisaatio ns. apostoleineen ja profeettoineen, vaikka se onkin verkostomuotoinen. Sillä on selvät kultilliset ominaispiirteet ja se korostaa ”uutta ilmoitusta” muuttaen Raamatun ainoaa ja oikeaa ilmoitusta.

Mainitun Helsingin Lähetysseurakunnan johtaja, pastori Petri Mäkilä uskoo, että karismaattisella liikkeellä on terve perustus. Monien muidenkin mielestä karismaattinen liike on pohjaltaan terve ja raamatullinen uskonliike. Se tarvitsee vain vähän korjausta. Seminaarin jälkeisessä Sana -lehden haastattelussa Mäkilä muistutti: ”Kun katseemme on kiinnitettyä Kristukseen, uskomme alkajaan ja täyttäjään, se varjelee meidät eksytyksiltä.” Tämä on hyvä ohje – mutta mihin niistä monista kristushahmoista, joita aikamme tarjoaa, pitäisi katsoa? Ja muistiko Mäkilä tämän ohjeensa?

Pian seminaarin jälkeen, toukokuussa hän oli mukana Nokiamission perillisen eli Missiomaailman tilaisuudessa, jossa karismaattisen liikkeen naisjulistaja Heidi Baker oli pääpuhujana. Lähetysseurakunta on Missiomaailman yhteistyöseurakunta. Heidi Baker on väärä profeetta, joka hakee säännöllisesti voitelunsa ”toronton herätyksestä” ja kuuluu tuon herätyksen johtajan John Arnottin apostolisen auktoriteetin alle. Arnott on Uusi Apostolinen Uskonpuhdistus -liikkeen merkittävä apostoli ja Baker saman liikkeen tunnustettu profeetta.

Tilaisuudessa puhui myös suomalainen julistajakomeetta Patrick Tiainen, joka aivan avoimesti kertoo olevansa äärikarismaattisen ”uskon sana” -opin seuraaja. Uskon sana on menestysteologian kantava voima. Missiomaailma, kuten sen edeltäjä, edustavat kaikkea sitä mistä edellä mainituissa tilaisuuksissa pyrittiin

varoittamaan. Nämä ristiriitaisuudet eivät juuri soita hälytyskelloja suomalaisissa kristityissä johtajissa.

Terve vs. epäterve kristillisyyden

Tällainen toiminta pakottaa ihmettelemään, kuinka eräät varoittajina esiintyvät istuvat ikään kuin kahdella tuolilla. Varoitetaan kun se tuntuu sopivalta ja kun tuntuu sopivalta ollaan taas mukana tukemassa harhaa. Varmaan siinä on oma logiikkansa ja ihmisillä hyvät perustelut – mutta sokea usko karismaattisen liikkeen terveeseen pohjaan vain edesauttaa epäterveen karismaattisuuden kasvua. Hyvin se Suomessa onkin kasvanut. Kokemukseni mukaan harva seurakuntajohtaja ja julistaja tietää tai välittää tietää karismaattisen liikkeen ja sen julistajien harhoista ja taustoista. Heille tuntuu riittävän se, että puhuja tai esiintyjä saa joukot liikkeelle ja väkeä tilaisuuksiin. Sanoman ei enää ole niin väliä. Se on ollut ja on äärimmäisen surullista seurattavaa sillä siinä pelataan ihmisten iankaikkisen elämän osallisuudella.

Ilahduttavaa on kuitenkin se, että on myös niitä julistajia, jotka Jumalan armosta kääntyvät rehellisesti erehdyksestään ja alkavat varoittaa muita. Kaikkihan me erehdymme ja teemme virheitä mutta niistä opitaan eikä niihin rakastuta. Juuri näin tervettä kristillisyyttä ylläpidetään. Ei niin, että ”Koetelkaa kaikki ja pitäkää se mikä hyvää on” on puheissa vaan se laitetaan myös käytäntöön ja näytetään esimerkkiä.

Olen vahvasti sitä mieltä, että käsitys karismaattisen liikkeen terveestä pohjasta ontuu pahasti. Tarkoitus on käsitellä koko liikettä yleisellä tasolla, ei sen yksittäisiä jäseniä. En esim. väitä, etteikö ihmisiä olisi tullut uskoon liikkeen piirissä. Suuressa armossaan Jumala kyllä ilmoittaa itsensä jokaiselle syntiselle, joka aidosti Häntä etsii ja tarvitsee. Sen piirissä on toki julistettu Kristusta – tosin vaihtelevasti ja monesti ikään kuin sivuseikkana. Liikkeessä on myös ollut joitakin harvoja epäterveistä opeista varoittajia.

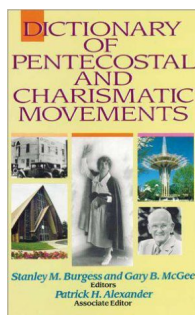
Terveen kristillisyyden käsintän siten, että sen piirissä ollaan valmiita tutkimaan, arvioimaan ja pysymään erossa sellaisesta, jolla ei ole selkeää raamatullista pohjaa. Terve kristillisyyden ymmärtää, että valhe ja petos on aina, jopa ”valkeuden enkeliksi” pukeutuneena - kuten 2Kor. 11:14 mainitsee - kynnyksellä odottamassa koska pääsee sisään. Terve kristillisyyden hyväksyy myös inhimilliset mielipideerot kristinuskon ns. kehällisissä kysymyksissä, eli

sen, että meillä rajallisilla ihmisillä on aina käsityseroja. Ja aina on hyvä pitää mielessä, että itsellä ei ole lopullista totuutta kaikesta. Terve kristillisyyksi ei koskaan ole tarvinnut karismaattista kaaosliikettä. Sillä kaaoksesta on kyse – ei uudistuksesta. Kun karismaattista liikettä kuvataan ”uudistusliikkeenä”, joka toi ja tuo Pyhän Hengen armolahjat kaikkiin kirkkokuntiin, annetaan väärä kuva Pyhästä Hengestä ja armolahjoista.

Käsittelen eräitä epäraamatullisia oppeja, käytäntöjä ja yhteyksiä, jotka ovat olleet mukana jo karismaattisen liikkeen alussa ja ovat edelleen sen perustana. Väärä oppi näyttäytyy usein alussa ikään kuin oikeana. Siinä saattaa olla vain pieniä poikkeamia Raamatun totuudesta ja sen havaitsevat aluksi ne, ”...joiden aistit tottumuksesta ovat harjaantuneet erottamaan hyvän pahasta”, Hep.5:14. Tavallista on myös, että varoittajia ei uskota. Suurin osa ihmisiä suuntautuu aina sinne missä on näkyvyyttä, massoja, viihdettä, hälyä ja hulinaa. Aikaa myöten juopa totuuden ja valheen välillä aina kasvaa sillä totuus pysyy samana mutta valhe aina lisääntyy. Tämä pitää hyvin paikkansa karismaattisen liikkeen kehityksessä. Pakosta joudun käsittelemään aiheitani hyvin rajoitetusti mutta pyrin tuomaan ilmi pääseikkoja.

Parantajaevankelitaliike

Helluntailiikkeen tietosanakirja, ”Dictionary of Pentecostal and Charismatic Movements”, liittää karismaattisen liikkeen synnyin jo 1940-luvun amerikkalaiseen parantajaevankelista -liikkeeseen. Näitä olivat mm. Oral Roberts, T.L.Osborn, William Branham ja Gordon Lindsay. Jo ennen näitä voidaan luetella mm. Aimee Semple McPherson, Charles Parham, John Dowie ja Essek William Kenyon, joiden polkuja karismaattinen liike myös kulkee. Henkilöihin ei ole mahdollista keskittyä mutta sanottakoon, että kaikkien näiden oppi-isien ja äitien opetuksista ja käytännöistä löytyy monenlaisia Raamatulle vastakkaisia seikkoja. Branham mm. kielsi Jumalan kolmiyhteyden ja korotti itsensä Ilm.10:7 enkeliksi, ym.

Latter Rain

Mainitut henkilöt yhdessä muiden vastaavien persoonien kanssa ovat edelleen korkeasti arvostettuja karismaattisen liikkeen johtajien ja

Kristityn Foorumi - www.kristitynfoorumi.fi - foorumi@kristitynfoorumi.fi

jäsenten keskuudessa. Myös 1940-luvulla esiin tullut Latter Rain (Myöhäissade) -liike ja sen edustama kristittyjen maailmanvalloitus ennen Kristuksen paluuta, on ollut karismaattisuuden pohjalla jo alusta ja vahvistunut Uusi Apostolinen Uskonpuhdistus -liikkeessä. Vaikka Amerikan helluntailiike Assemblies of God julisti Latter Rain -opit harhaopeiksi jo 1940-luvun lopulla eikä ole sitä perunut, Amerikan ja maailman helluntailiike on osoittanut hengellistä velttoutta jättäen julistuksen käytännössä lähes huomiotta. Samaa velttoutta ovat sittemmin osoittaneet muutkin kirkko- ja seurakuntaliikkeet.

Latter Rain -liike (New Order of the Latter Rain), sai alkunsa Kanadassa eräässä (”Sharon Orphanage and Schools”) -yhteisössä vuonna 1948 leviten pian Amerikan helluntailiikkeen keskuuteen. Yhteisön raamattukoulussa koettu kaatuminen ja profetointi tulkittiin Joelin kirjan lupaamaksi ”myöhäissateeksi” ja historian viimeiseksi suureksi herätykseksi. Herätys olisi Israelin kolmannen suuren juhlan, Lehtimajanjuhlan täyttymys ja edeltäisi Jeesuksen tulemusta. Liike painotti apostolien ja profeettojen merkitystä seurakunnalle. Sen piirissä syntyi monia harhaopetuksia. Latter Rain sai aikaan sekaannusta ja teki hallaa monille ihmisille, jotka hakivat siunausta liikkeen profeettojen käsien päälle panemisen kautta.

Vuonna 1949 AOG tuomitsi harhaopeiksi Latter Rain opetuksia, kuten:
 -väitetyjen Pyhän Hengen lahjojen ja kokemusten siirtämisen ihmiseltä toiselle kätten päällepanemisen ja profetoimisen kautta,
 -että seurakunnan tulisi olla aikamme apostolien ja profeettojen johdossa,
 -että synti tulee tunnustaa ihmiselle joka antaa siitä vapautuksen,
 -että kielilläpuhuminen olisi erityinen lahja lähetystyötä varten,
 -että yksittäistä ihmistä ohjataan toimimaan henkilökohtaisten tiedon sanojen ja profetoiden kautta. AOG:n piirissä on sen jälkeenkin annettu muita nykyistä uushelluntailaista/karismaattista liikettä kritisoivia lausumia mutta niiden vaikutus on vähäinen.

Kansainvälisissä helluntaikonferensseissa helluntajohtajat viihtyvät nykyisin yhdessä karismaattisen ja Uuden Apostolisen Uskonpuhdistus -liikkeen vaikuttajien kanssa. Vuonna 2014 pidetyn tällaisen konferenssin YouTube videossaan liikkeessä tunnettu naisprofeetta Cindy Jakobs mainitsi, että

konferenssi”on todella lopun ajan juttu”. Jakobs kuuluu näiden konferenssien puheenjohtajistoon. Uskotaan, että viimeistään vuonna 2033 Uuden Apostolisen Uskonpuhdistuksen apostolit ja profeetat ovat vallassa maan päällä.

Dennis Bennet

Monet katsovat karismaattisen liikkeen alun merkkipaaluksi, kun vuonna 1960 episkopaalisen kirkon pappi Dennis Bennet ilmoitti ”täytyneensä hengellä” ja saaneensa sen merkiksi kielilläpuhuminen lahjan. Tästä kokemuksesta nostettiin häly, kristillinen media tarttui siihen ja pian samaa ”hengellä täyttymisen” -kokemusta alettiin etsiä monien muidenkin perinteisten kirkkokuntien piirissä.

Väärä henkiopetus sai pian tukevan jalansijan, kun julistajat alkoivat enentyvässä määrin opettaa ja kirjoittaa Pyhästä Hengestä. Sanottiin, että Pyhä Henki on ollut kristillisyydessä laiminlyöty jumalpersoona, joka kuitenkin haluaa ja janoaa yhteyttä ihmiseen. Karismaattinen liike näki itsensä erityisenä totuuden tuojana Pyhästä Hengestä. Pian tämä Pyhä Henki nähtiin ja koettiin erilaisten fyysisten kokemusten ja sielunmaailman tunteiden aikaansaajaksi. Amerikkalaiset, kannattajiensa varoilla rikastuneet TV -saarnaajat edelleen vahvistivat tätä harhaa.

Hagin, Kenyon ja Sanford

Liikkeessä jo edesmennyttä Kenneth Haginia pidetään yleisesti karismaattisuuden ”isähahmona”. Hagin plagioi kirjoitukseensa e.m. Kenyonin tekstejä. (Mainittakoon, että Patrick Tiainen pitää Haginia oppi-isänään). Asiaan ei voida tässä perehtyä syvemmin mutta on selvää, että Kenyonin opetukset ovat olleet monin tavoin ratkaisevassa asemassa jo karismaattisen liikkeen alussa. Kenyon (1867-1948) uskoi ihmisen suuriin mahdollisuuksiin jo tässä ajassa. Hän liitti kristilliseen näkemykseensä aikansa New Age -liikkeen eli New Thought -liikkeen opetuksia, joita mm. Kristillinen Tiede -liike (Christian Science) edustaa maailmanlaajuisesti.

Häntä kiehtoi ajatus maailmankaikkeudessa vaikuttavista laeista, jotka palvelevat sitä, joka tulee niistä tietoiseksi. Tämä okkulttinen ajatus on uskon sana -opin perustana. Näissä opetuksissa parantuminen ja parantaminen on keskeisellä sijalla yhdessä maallisen menestymisen kanssa ja Raamatun tekstit ja Kristuksen tehtävä tulkitaan juuri siinä valossa. Tämän opetuksen karismaattinen

liike imi itseensä ja on vienyt sitä eteenpäin uskon sana ja menestysteologia -harhoissa.

Eräs toinen merkittävä taho oli Agnes Sanford, joka on ”sisäinen parantuminen” -liikkeen ”äiti”. Sanfordin opetuksissa elää voimakas New Age -ääni. Sanfordin (1897-1982) maailmankuva oli panteistinen: Jumala on kaikkialla ja kaikessa. Hänen Kristus -kuvansa tuli enemmän New Thought -liikkeen opetuksista kuin Raamatusta. Sanfordin opetuksista esimerkkinä mm., että Kristuksen ristille vuodattama veri olisi ”elämän voima”, joka ristille kuivuttuaan kulkeutui tuulen mukana koko maailmaan sekoittuen kaikkeen elämään ”taivaallisena energiana” jota hengitämme. Hän myös liitti kosmisen, mystisen ja jumalallisen ”värähtelyn” opetukseensa, esim. ”Pyhä Henki on Jumalan elämän korkeinta värähtelyä”, jne., (esimerkit hänen kirjastaan Behold Your God, 1964).

E. W. KENYON

KENNETH E. HAGIN

Väärin käsitetty kristittyjen yhteys

Karismaattinen liike katsoo olevansa kaikkien eri suuntien kristittyjen kokoaja ja Jumalan työkalu lopun aikana. Sen piirissä ei ole koskaan erityisemmin arvostettu protestanttista uskonkäsitystä vaan on alusta saakka pyritty laajenemaan myös katoliseen kirkkoon hakien aktiivisesti yhteistyötä sen toimijoiden kanssa. Katolisesta kirkosta ja katolilaisista karismaattisista tulikin pian karismaattisen liikkeen tärkeä osa. Liikkeen ensimmäisessä suuressa konferenssissa, vuonna 1977 Kansas Cityssa, karismaattiset katolilaiset ja protestantit esiintyivät yhdessä.

New Orleansissa vuonna 1987 kokoonnuttiin uudelleen yhteiseen jättikonferenssiin. Siellä julkaistiin katolilaisten ja protestanttisten -karismaatikkojen johtajien yhteinen tavoite ja unelma: evankelioida maailma vuoteen 2000 mennessä. Katolilaisen johtajan, Tom Forrestin mukaan Jeesus ei voi palata takaisin maan päälle ennen kuin kaikki kristityt (katolilaiset ja protestantit) ovat yhtyneet ja yhdessä evankelioivat

maailman. Vuonna 1990 kokoonnuttiin Indianapolisissa ”Pyhän Hengen ja maailman evankelioimisen konferenssiin”. Tuolloin yksi tapahtuman puheenjohtajista, helluntaijohtaja Vinson Synan esitti, että 1990 -luku tulee olemaan seurakunnan historian suurin vuosikymmen maailman evankelioimisessa.

Katolilaiset sanovat karismaattisen hengellä täyttymisen tehneen heistä parempia katolilaisia, hartaampia neitsyt Marian palvojia, katolisen kirkon sakramenttien seuraajia, jne. Protestanttisista seurakuntaliikkeistä olevat karismaattiset ovat puolestaan hyväksyneet katolisen kirkon uskon raamatulliseksi uskoksi. Tai vähintäänkin, että uskon erot eivät ole merkittäviä. Nykyisin karismaattiset ja heihin liittyneet uusevangeliset johtajat eivät ole enää vuosiin epäröineet ylistää paavia koko kristikunnan päänä. Näin mm. tunnetut Billy Graham, Rick Warren ja Kenneth Copeland.

Esimerkkejä tästä:

Graham 1980: ”Paavi pyrkii vastaamaan aikamme hengelliseen nälkään kuten kaikki kristityt läpi vuosisatojen... osoittamalla ihmisille Kristuksen.”
Warren 2014: ”Iloitsemme, että Pyhä Isä (paavi) on saanut maailman huomion ja tehnyt niin paljon hyvää kristilliselle uskolle.” Warren on kutsunut paavia myös ”meidän paavimme” -nimellä.
Copeland 2014: ”Joten, tottelevaisuudesta Herraamme ja Hänen sanaansa kohtaan me liitymme uskossamme paavi Franciscukseen...” ”...paavi on mies täynnä Jeesuksen rakkautta. Tapaamisessamme hänen kanssaan me kaikki 8 henkeä liikutuimme vahvasta Pyhän Hengen läsnäolosta...” (tapaaminen paavin kanssa Vatikaanissa yhdessä 7 muun karismaattisen johtajan kanssa)

Älä arvioi, älä varoita

Kun aikanaan jo paljon yli 20 vuotta sitten aloin vahvemmin epäillä karismaattista liikettä, panin pian merkille, että liikkeen ja sen emoliikkeen, eli helluntailiikkeen piirissä ei tosiasiaa juurikaan arvioitu karismaattisia oppeja ja käytäntöjä. Vaikka

Kristityn Foorumi - www.kristitynfoorumi.fi - foorumi@kristitynfoorumi.fi

opetus saattoi olla erittäin kyseenalaista sitä ei arvosteltu – ei ainakaan julkisesti. Seurakuntalaisia ei yleisesti varoitettu juuri mistään ”uusista tuulista”. Sen sijaan alettiin levittää ”älä koske Herran voideltuun” -varoitusta, jolla seurakuntalaisia alistettiin kaikenlaisten ulkomaisten ja kotimaisten julistajien ja vieraiden oppien auktoriteetin alle.

Vaatimus jolla kristittyjä pelotellaan ja uhkaillaan on asiayhteydestään irti reväisty raamatunjae, joka esiintyy Daavidin ja Saulin yhteenotossa 1 Sam.26:11, sekä Ps.105:15. Asiayhteydessä sillä tarkoitetaan fyysistä vahingoittamista, josta varoitetaan. Muutoin Daavidkin arvosteli Saulia tämän vainoharhaisuudesta. Israelin kuninkaat käsitettiin Jumalan voitelemiksi tehtävänsä. Varsinainen Jumalan voideltu on yksin Kristus, Messias. Kristuksessa kaikki uskovat - eivät vain jotkut harvat ja valitut - ovat ”voideltuja” samassa Pyhässä Hengessä 1Joh.2:27, 1Kor.12:11. Tämä on yksi esimerkki karismaattisen liikkeen tarkoitushakuisesta Raamatun sanan merkityksen muuttamisesta.

Tämä käsitys vahvistui Suomen seurakunnissa sitä mukaa, kun karismaattisen liikkeen opit tulivat maahamme erityisesti -80 ja -90 luvuilla. Samalla karismaattisen ja uusevangelisen liikkeen julistajien kirjoja suomennettiin myös johtavien kristillisten kustantajien toimesta. Kristillinen media ei ole tuntenut vastuutaan väärin oppien levittämisestä. Sen kautta nuo opit ja käytännöt ovat levinneet yli kaikkien seurakuntarajojen.

Arvioinnin ja tarvittavan kritiikin laiminlyönti on vastaan Raamatun ”berealaisuutta”. Muistamme kuinka Apt.17:11 mainitsee Berean juutalaiset ”jalommiksi” kuin Tessalonikan siksi, että ”he ottivat sanan vastaan hyvin halukkaasti ja tutkivat joka päivä kirjoituksia, oliko asia niin”. Sanan kuulemiseen pitää aina liittää sen omakohtainen tutkiskelu ja arviointi. Mutta siihen taas tarvitaan Sanan tuntemusta. Jos Sanaa ei opeteta, jos Kirjoitetun Sanan opetus ei enää ole keskeisellä sijalla muualla kuin korulauseissa, ei opita myöskään arvioimaan vaan ihmisiä viskotaan kaikissa ”opin tuulissa”. Opetuksen selvä suuntaus on ollut vähentää raamatullista, kristuskeskeistä synti/sovitus -opetusta ja lisätä tunnelmaa ja viihdettä.

Vääristelty Pyhä Henki

”Hengellä täyttyminen” on alusta saakka ollut karismaattisen liikkeen iskulause ja sen jäsenet ovat

erityisiä ”hengellä täytettyjä” kristittyjä. Täyttymisen merkki on tavallisesti kielilläpuhuminen, jota mm. kokoustilanteissa harjoitetaan Raamatun vastaisesti kaikki yhteen ääneen puhumalla ilman selittäjää. Vaikka kielilläpuhuminen mainitaan armolahjana, sitä ei Raamatussa missään kohden esitetä vaatimuksena eikä sinänsä yksiselitteisenä merkinä ”hengellä täyttymisestä”.

Pitää myös muistaa, että raamatulliset armolahjat eivät ole oman ”korkeamman” tai ”paremman” hengellisyyden osoitusta, kuten karismaattisessa liikkeessä käytännössä tapahtuu. Aito lahja toimii aina yhdessä totuuden kanssa ja johtaa totuuteen, koska Pyhä Henki on Totuuden Henki. Siksi jo karismaattisen liikkeen alussa esiintyvät ja jatkuvat väärät profetiat, lukuisat toteutumattomat parannetuksi julistamiset, ym. Jumalan nimissä esitetyt valheelliset sanomat eivät ole Pyhän Hengen aikaansaannosta.

Raamatussa Pyhä Henki kirkastaa yksin Kristusta ja opettaa Hänestä, ei itsestään. Pyhän Hengen jakamalla raamatullisilla armolahjoilla palvellaan seurakuntaa ja kirkastetaan Kristusta, ei Pyhää Henkeä itseään – eikä etenkään ihmistä. Raamattu ei ohjaa meitä rukoilemaan eikä etsimään henkeä vaan Kristusta ja Hänen kauttaan Isää.

Edesmennyt amerikkalainen julistaja J. Vernon McGee painotti: ”Pitäisikö meidän rukoilla Pyhää Henkeä: Muistanet, että Herra Jeesus sanoi apostoleilleen: ”Mitä ikinä te anotte Isältä minun nimessäni, sen hän antaa teille” (Joh. 16:23). Hän ei sanonut, että meidän tulee anoa Pyhältä Hengeltä, vaan että meidän tulee anoa Isältä. Rukoillessasi Kristusta tai Pyhää Henkeä sinä ryöstät itseltäsi Suuren Esirukoilijan – se on, Herran Jeesuksen. Joten jos haluat rukoilla oikein, niin rukoile Isää ja rukoile Kristuksen nimessä. Uskon, että meidän pitäisi käyttää Jeesuksen nimeä rukouksessa; minä haluan Isän tietävän, milloin minä tulen hänen luoksensa, minä tulen Jeesuksen nimessä, koska minulla ei ole paljon asemaa siellä ylhäällä, mutta Jeesuksella on. Haluan siis rukoilla Jeesuksen nimessä Isää ja luotan, että rukoilen täällä alhaalla Hengen voimassa, koska meille sanotaan, että niin meidän tulee rukoilla. Paavali sanoo, että meillä on täällä alhaalla vain kaksi asetta uskovon puolustukseen ja toinen niistä on: ”rukoillen joka aika Hengessä” – ei Henkeä.”

Voiko Henki, joka pyrkii eliminoimaan mm. katolisen kirkon ja raamatullisen protestanttisen uskonkäsityksen erot, olla Raamatun Pyhä Henki?

Kristityn Foorumi - www.kristitynfoorumi.fi - foorumi@kristitynfoorumi.fi

Voiko henki, joka korottaa jo aikanaan omituisia ja raamatunvastaisia oppeja esittäneitä ihmisiä olla Raamatun Totuuden Henki?

Voiko henki, joka pyrkii yhdistämään kristityt jonkun antamansa täyttymiskokemuksen ja muiden kokemusten kautta ja joka ohjaa ihmisiä anomaan, rukoilemaan ja pyytämään itseään, olla Raamatussa luvattu yksin Kristusta kirkastava Henki?

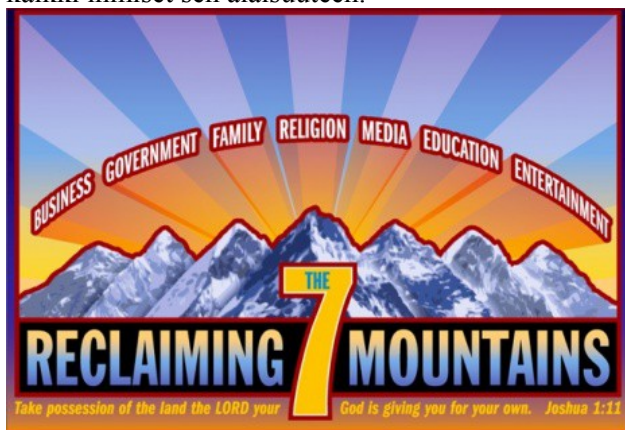
Auktoriteetti ja valta

Karismaattisessa liikkeessä on alusta asti vallinnut vahva usko ihmisen auktoriteettiin. Tämä on seurausta opetuksesta, jonka mukaan Jumala erityisesti ”voitelee” joitakin karismaattisia ihmisiä puhuen heille suoraan ohi Kirjoitusten. Nämä valitut voivat vierailta taivaassa ja puhua pelastuneiden ja jopa Kristuksen kanssa. Pyhä Henki ja enkelit näyttäytyvät näille voidelluille, ym., ym. Kaikkea tätä karismaattisen liikkeen näkyvät johtohahmot kuvaavat tapahtuvan itselleen. He mainostavat itseään kertomalla kuinka jo lapsuudessa tai uskoontulon hetkellä he kokivat valtavia kokemuksia ja näkyjä. Kaiken tämän itsekorostuksen kautta heidät uskotaan Jumalan ”voidelluiksi”, joiden kautta Jumala puhuu ja välittää voimaansa. Näiden kokouksiin osallistuvat ja Jumalan kosketusta haluavat kokevat lähinnä mesmerismin ja itsehypnoosin voimaa.

Ihmiskeskeisyys on jatkuvasti vahvistunut ja Uusi apostolinen uskonpuhdistus -liike kehittää sitä edelleen vaatimalla, että kristillisten seurakuntien tulee alistua sen apostolien ja profeettojen auktoriteetille. Heidän mielestään Jumalan tahto ja suunnitelma maailman pelastamiseksi edellyttää sitä. ”Uuden järjestyksen” (New Order) seurakunnassa he ovat Jumalan asettamia johtajia, kun Hän ”ennallistaa” seurakuntansa maailmanlaajuisesti. Apostolit ja profetat vaativat muiden tunnustavan heidän valtansa ja tottelevan heitä, koska Jumala puhuu seurakunnalleen heidän kauttaan. Väitetään, että alkuseurakunnassa vallinnut apostolinen valta kadotettiin seurakunnan historiassa ja nyt se Jumalan toimesta palautetaan lopun ajan seurakuntaan. Nämä itsensä apostoleiksi ja profetoiksi uskovat kuulostavat ajoittain siltä, kuin eläisivät jossakin roolipelimaailmassa. He kutsuvat itseään ”Jumalan kenraaleiksi”, puhuvat kultaisista miekoista, vastaanottavat taivaallisia kultahippuja ja jalokivien pölyä, ym. ym.

Liike on muodostamassa pyramidia, jonka huipulla apostolit lopulta johtaisivat koko maailmaa yhdessä profeettojen kanssa. Voimme miettiä, kuka lopulta

olisi näiden uusien apostolien yläpuolella. Yhden viitteen voi antaa esim. Luuk.4:6, jossa Lusifer viettelee Kristusta lupaamalla valtaa maailmassa: ”Sinulle minä annan kaiken tämän valtapiirin ja sen loiston, sillä minun haltuuni se on annettu, ja minä annan sen, kenelle tahdon.” Emme siis saa unohtaa, että maailma on annettu sielunvihollisen haltuun ja kaikki ihmiset sen alaisuuteen.

Helena Blavatsky tunnetaan Teosofisen Seuran perustajana. Seura edistää okkultisen uskonnon tuntemusta. Teosofiassa myönnetään raamatullinen totuus maailman hallitsijasta, tosin se käännetään myönteiseksi asiaksi. Kirjassaan ”Salainen oppi” Blavatsky mainitsee: ”Saatana ja hänen kapinallinen joukkonsa siten todistaa tullessa jumalallisen ihmisen suoriksi Vapahtajiksi... Saatana on planeettamme Jumala ja ainoa Jumala.”

Usko Kristukseen tempaa uskovan ulos tästä maailmanjärjestyksestä eikä tee hänestä tämän maailman ruhtinasta. Karismaattinen liike on tarttunut Lusiferin tarjoukseen toisin kuin Kristus omiaan johtaa.

Karismaattisen uskonkäsityksen vääriä lähteitä

Maailman historia on tallettanut vanhat uskonnot ja niiden käsitykset jumaluudesta ja ihmisen olemuksesta ja ne vaikuttavat yhä meidän aikaamme. Kaikista muista uskonkäsityksistä raamatullinen kristinusko eroaa radikaalilla tavalla. Tätä karismaattinen liike ei ole vaalinut vaan se on kaiken aikaa liittänyt uskonkäsitykseensä aineksia muista lähteistä. Ne ovat kuin puroja, jotka valuvat kristilliseen puroon siihen sekoittuen. Edellä oli viittauksia New Thought ja New Age -oppeihin.

Se, joka on tutustunut vaikkapa hindulaisuuteen ja Kristillinen Tiede -opetukseen näkee piankin yhtymäkohtia vaikkapa Rodney Howard Brownen nauruherätys- ja parantamistoimintaan sekä Haginin

uskon sana -opetukseen. Kuten Howard Brownen ihmisiä kaatava hindulaisuudesta tuttu ”shaktipat” -kosketus tai tuijotus, joka hindulaisuudessa tarkoittaa henkisen voiman, energian siirtoa henkilöstä toiseen. Hindulaisuus tuntee myös tavan, jossa ”gurun” siunaama esine välittää voiman. Samoin karismaattisen ja helluntailiikkeen liikkeen eräät julistajat siirtävät ”voitelun” tai siunauksen johonkin esineeseen, josta sen uskotaan siirtyvän esineen saajaan

Suomessakin tunnettujen Bill Johnsonin ja hänen Bethel -seurakuntansa ja esim. David Herzogin opetuksissa kukoistavat New Age -aatteet. Bill Johnson koki ns. ”Toronton herätyksen” vuonna 1995. Bethel -seurakunnan profeettakoulussa opetetaan maksua vastaan mm. seuraavia asioita: -viisiosaista pappetta (johtajuus srk:ssa: ensin apostoli, sitten profeetta, evankelista, pastori, opettaja),

-siunausten (mantles) kuten merkittävän aseman, johtajuuden, yms. välittämistä profeetan kautta siunattavalle henkilölle (Latter Rain oppi),
-kuinka välttää tulemasta vääräksi profeetaksi (!),
-profetian mystisen puolen tutkimista,
-kuinka ohjata seurakuntia, liike-elämää ja kansoja profeettallisilla julistuksilla,
-kuinka toimia Iisebelin, Juudaksen ja muiden pahojen henkien kohdalla,
-kuinka kehittää ystävyyttä Jumalaan,
-kuinka toimia varoitusten (kuten maanjäristykset, kuolema, tuhot) suhteen.

Edellä mainitut E W Kenyon sekä Agnes Sanford yhdessä bisneshenkisten amerikkalaisten 1900-luvun alkupuolen parantajaevankelistojen kanssa ovat karismaattisen liikkeen taustavaikuttajia ja opillisten käsitysten muokkaajia. John Wimber ja C Peter Wagner edistivät epäterveen karismaattisuuden kasvua suuresti opetuksillaan 1980-luvulta alkaen. Ns. ”ihmeiden ja merkkien” tuottaminen nähtiin välttämättömäksi seurakunnan kasvulle. Liike korostaa pitäytyvänsä yksin Raamattuun ja puhuu Kristuksesta. Käytännössä Raamatun puhtaaseen veteen on kuitenkin liitetty muita vesiä ja saatu aikaan karismaattinen kaaos.

Väärä käsitys Jumalan kohtaamisesta ja voimasta

Yksi esimerkki voisi olla ns. hengestä juopuminen ja – kaatuminen, josta on tullut liikkeen piirissä tavoiteltu kokemus ja tämä ym. kokemukset käsitetään tavoiksi, joilla Jumala kohtaa ihmisen. Karismaattiset puhujat jakavat omasta mielestään

Jumalan voimaa, joka tuntuu kuin sähkövirta ruumiissa, saa ihmisen käyttäytymään järjettömän tavalla, tainnuttaa transsitilaan, jne. Sitä, mitä karismaattisen liikkeen kokouksissa tapahtuu, on aina tapahtunut myös väärissä uskonnoissa ja okkulttisissa kulteissa. Esim. kykenemättömyys puhumaan ja liikkumaan on aina ollut okkulttinen ilmiö. Terve kristillisuus on sen torjunut, samoin kuin muutkin väärät karismaattiset kokemukset.

”Jumalan läsnäolo” on nykyisessä karismaattisessa liikkeessä tunteissa ja fyysisessä kokemusmaailmassa todettava ilmiö. Kun tämä ”läsnäolo” leviää yli maailman, seurakunta tuo Jumalan valtakunnan maan päälle. Bill Johnsonin seurakunnan opetuksen mukaan jokainen uskova on ”yliluonnollinen” toimija ja ”ihmeiden ja merkkien” tuottaja Jeesuksen mallin mukaan. Bethel srk:n nettisivuilla painotetaan, että ”Kristus palaa kunniaakasta ja voittoisaa morsianta, Hänen seurakuntaansa varten. Olemme Kuninkaan poikia ja tyttäriä, enemmän kuin 'armosta pelastettuja syntisiä'.”

Karismaattinen liike lähti jo alussa kokemusten tavoitteluun. Se jätti huomiotta, että Jumala ei ilmoita itseään langenneelle ihmissuvulle syntisen ruumiin ja sielunmaailman kokemuksissa ja tunnemyrskyissä, vaan hengessä. Jumala kohtaa meidät kaikkein syvimmässä olemuksessamme ruumiin ja sieluntasojen takana. Tähän kohtaamiseen liittyy Jumalan avaama ymmärrys, asioiden pohtiminen, niiden käsittely mielessä, oman minän täydellinen kelvottomuuden tunto ja tunnustaminen eli syntiseksi tuleminen Jumalan edessä, Jumalan ilmoituksen hyväksyminen ja Kristuksen sovitusteon omakohtainen käsittäminen ja vastaanottaminen totuutena.

Jumalan ja evankeliumin voima on ennen muuta siinä, että ihminen omassa itsessään ja omasta mielestään kokee enentyvästi oman heikkoutensa ja huonoutensa. Sitä vastaan taas Jumalan armoteko, Kristuksen merkitys aina entisestään korostuu ja kirkastuu sisäiselle ihmiselle. Tässä kehyksessä toimivat myös raamatulliset armolahjat.

Lopuksi

Lyhyt luettelo eräistä seikoista, jotka ovat olleet mukana karismaattisessa liikkeessä alusta lähtien:

-Raamatulle vieras keskittyminen Pyhään Henkeen
-Raamatullisten armolahjojen vääristely

-Käsitys, että liike on erityisesti palauttamassa raamatulliset armolahjat seurakuntaan
-Raamatun sanan tarkoituksen ja merkityksen muuttaminen
-Yksittäisten jakeiden liittäminen irti asiayhteydestä tukemaan väärää opetusta
-Raamatun sanan vähättely ja halveksunta: Esim. sen kuvaaminen ”vanhaksi ilmoitukseksi”, kun taas karismaattiset julistajat saavat ”uutta ilmoitusta” suoraan Jumalalta (Mm. Tommy Tenney, Jumalan Tavoittelijat kirjan kirjoittaja kuvaa Raamattua ”homeisiksi sivuiksi” siitä mitä Jumala on joskus tehnyt. Tommy Tenney, The God Chasers, 1998. Kirjaa suosittelevat monet karismaattiset johtohahmot, kuten Suomessakin vierailleet Cindy Jakobs ja Ken Gott)
-Jumalan ja Hänen läsnäoloonsa pyrkiminen kokemusten ja tunteiden kautta
-Kuvitelma tuoda taivasta maan päälle
-Ihmisen oman minän, oman voiman ja kyvyn käsittäminen Jumalan voimaksi
-Liikkeen ”ihmeet ja merkit” jotka usein miten ovat liioittelua, manipulointia ja mesmerismiä
-Vääriä oppeja levittäneiden saarnaajien ja evankelistojen ihannoiti ja seuraaminen
-New Thought ja New Age -aatteiden vaikutus ja niiden liittäminen kristilliseen oppiin (uskon sana, menestysoppi, Latter Rain, ym.)
-Valtateologia: pyrkimys hengelliseen, henkiseen ja poliittiseen valtaan maailmassa
-Ihmiskeskeinen auktoriteetikäsitys: TV -saarnaajat, parantajat, nykyiset apostolit ja profeetat
-Huomion kiinnittäminen pahoihin henkiin, niiden oletettu sitominen
-Ihmisen sisäinen parantaminen -liike
-Ylistämisen korostaminen keinona jolla päästään lähelle Jumalaa
-Maailmallisen bisnestiedon sekä ihmiskeskeisten mainosten laaja hyväksikäyttäminen
-Inhimillisen ahneuden, rikkauden ja vallan tavoittelu ja sen kautta maallisen menestymisen käsittäminen Jumalan erityiseksi siunaukseksi
-Erityinen tarmo rahan keräämisessä: anna ja Jumala antaa 10, 100, 1000 -kertaisesti takaisin
-Väärinymmärretty kristittyjen yhteys: yhteyden tavoittelu ja yhteys katolisen kirkon kanssa
-Protestanttisen uskon ja uskonpuhdistuksen vähättely
-Haluttomuus raamatulliseen oppien erottamiseen ja arviointiin omassa liikkeessä

Juhani Aitomaa

Luento on myös VIDEOILLA osoite:

<https://www.youtube.com/watch?v=MuggNteeEkE>